

POSTANOWIENIE

Dnia 8 grudnia 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Tadeusz Domińczyk

SSN Marian Kocon

w sprawie z wniosku (...) Banku Spółki Akcyjnej Oddziału Regionalnego w Ł., Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych w W. i P. K. przeciwko Z. K. i Z. K. o egzekucję z nieruchomości, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 grudnia 2005 r., zażalenia dłużnika Z. K. na postanowienie Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 20 lipca 2005 r., sygn. akt III Cz (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd drugiej instancji postanowieniem z dnia 12 kwietnia 2005 r. oddalił zażalenie dłużnika na postanowieniem Sądu Rejonowego, którym udzielono przybicia.

Postanowienie Sądu odwoławczego dłużnik zaskarżył skargą kasacyjną nazwaną „kasacją”. Sąd ten postanowieniem z dnia 20 lipca 2005 r. odrzucił skargę kasacyjną na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c., uznając ją za niedopuszczalną.

W zażaleniu na ostatnio wymienione postanowienie dłużnik wywodzi, że skarga kasacyjna powinna być przyjęta, gdyż przepisy dotychczasowe stosuje się tylko do złożenia i rozpoznania kasacji od orzeczeń wydanych przed dniem 6 lutego 2005 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie, bowiem zaskarżone postanowienie odpowiada prawu pomimo braku wskazania w jego uzasadnieniu podstawy przesądzającej o uznaniu skargi kasacyjnej za niedopuszczalną. Rację ma Sąd

odwoławczy twierdząc, że dłużnik złożył skargę kasacyjną, a nie kasację, skoro zaskarżono orzeczenie Sądu drugiej instancji wydane w dniu 12 kwietnia 2005 r. Przepisy mające za przedmiot regulacji pierwszy z wymienionych środków zaskarżenia stanowią zatem podstawę do dokonania oceny jego dopuszczalności.

W postępowaniu egzekucyjnym przepisem tym jest art. 767⁴ § 2 k.p.c., w myśl którego na postanowienie Sądu drugiej instancji wydane po rozpoznaniu zażalenia skarga kasacyjna nie przysługuje. Ponieważ dłużnik zaskarżył skargą kasacyjną postanowienie, o którym stanowi art. 767⁴ § 2 k.p.c., przeto przepis ten uzasadniał uznanie skargi kasacyjnej za niedopuszczalną przez Sąd drugiej instancji.

Z powyższych względów zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie, wobec czego Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji działając na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. znajdującego odpowiednie zastosowanie z mocy art. 394¹ § 3 k.p.c.